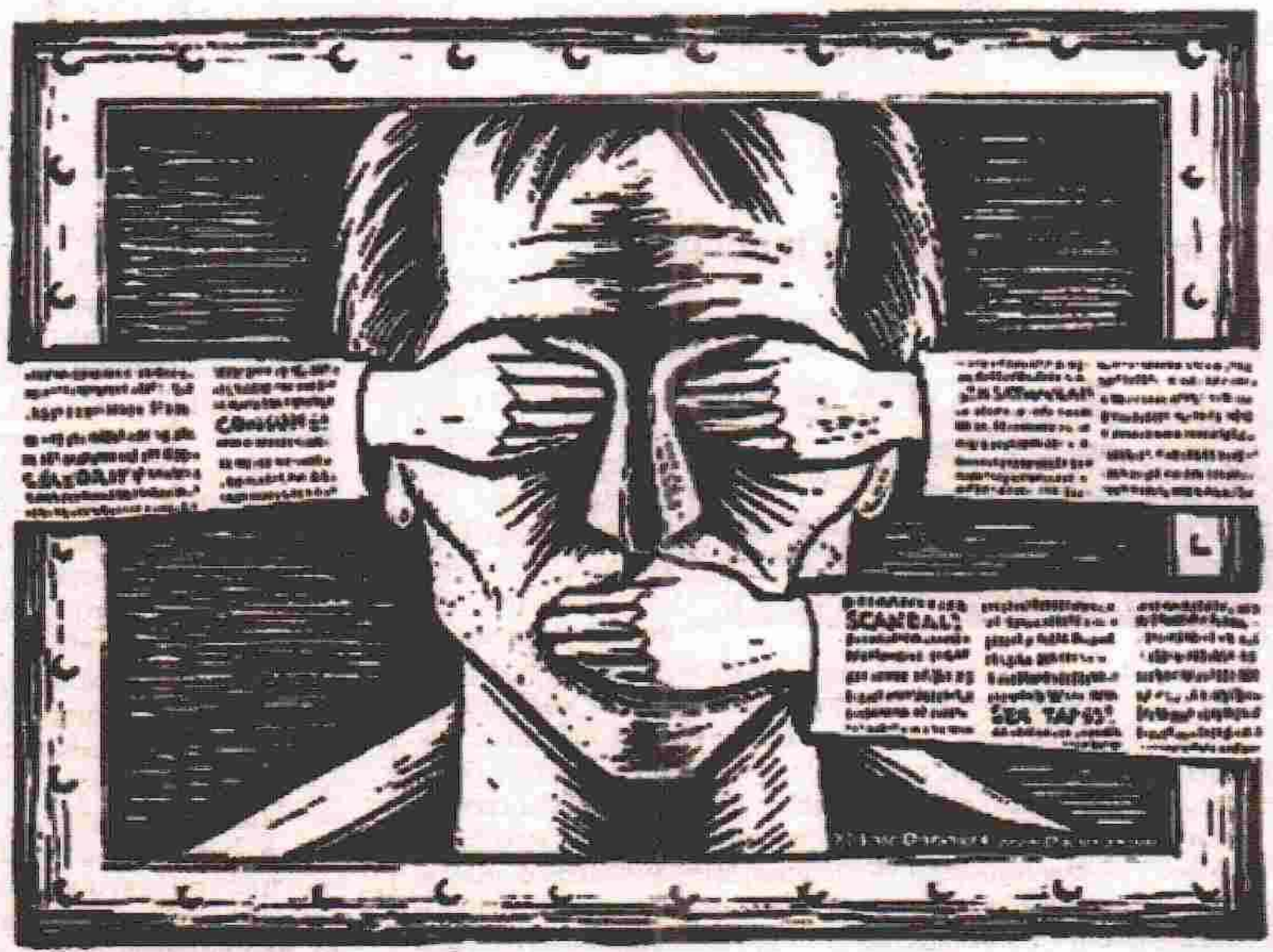

ΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΟΔΕΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Κριτική Κινηματογράφου... στα χρόνια της χολέρας

Γράφει
ο Στράτος Κερσανίδης

Κάποτε είχαμε στο κατόπι τον ασφαλή που μας μπαγλαρώνε για τις πολιτικές μας πεποιθήσεις. Ήμασταν επικίνδυνοι για την καθεστηκυία τάξη! Τα χρόνια πέρασαν, το μετεμφυλιακό κράτος είναι παρελθόν, 34 χρόνια πέρασαν από τη δικτατορία των συνταγματαρχών. Σήμερα πολιτευόμαστε όπως θέλουμε, διαβάζουμε όποια εφημερίδα γουστάρουμε κι όποτε μας καπνίσει... λέμε και καμιά κουβέντα παραπάνω για την κυβέρνηση. Λογικό, θα μου πείτε, καθώς ως φαίνεται η κυβέρνηση δεν πολυνοιάζεται. Και γιατί να νοιαστεί άλλωστε; Αλλά διαχειρίζεται την εξουσία των ισχυρών του χρήματος, τραπεζών, βιομηχανιών και εταιριών. Αυτοί μας παρακολουθούν πλέον, οι χαφιέδες δεν είναι κάποιοι τύποι με καμπαρντίνες και μαύρα γυαλιά. Έχουν αντικατασταθεί από κάτι τυπάκια, μάντζερ τους λένε ή κάπως έτσι, οι οποίοι προσπαθούν σαν μαντρόσκυλα τα συμφέροντα των εταιριών. Κι αν η λογοκρισία έχει καταργηθεί εδώ και πολλά χρόνια στη χώρα μας και η ελευθερία του λόγου προστατεύεται από το Σύνταγμα, έχει αντικατασταθεί από την τρομοκρατία του χρήματος!

Η έννοια της κριτικής - οποιασδήποτε κριτικής - είναι συνυφασμένη με την ελευθερία έκφρασης και τη δημοκρατία. Ο δε Τύπος απολαμβάνει της ανάλογης, συνταγματικά κατοχυρωμένης, ελευθερίας. Όχι, δεν κάνω μαθήματα Αγωγής του Πολίτη μέσα από τις σελίδες της «Εποχής», απλά θέλω να σας επισημάνω πως ποτέ τίποτε δεν είναι όπως φαίνεται. Γιατί η δικτατορία των εταιριών ξεπερνά συντάγματα και ελευθεροτυπίες, αμφισβητεί έννοιες όπως η κριτική και η ελευθερία γνώμης! Προηγείται το χρήμα και κυβερνά η άποψη «πληρώνω και κάνω ό,τι θέλω», ή επί το χυδαιότερο «με τον παρά μου γαμώ και την κυρά μου»!

Θα σας πω μια ιστορία...

Πριν από καιρό, η Athens Voice σταμάτησε τη συνεργασία της με το συνάδελφο κριτικό κινηματογράφου Ηλία Φραγκούλη. Αυτό έγινε μετά από εκβιασμούς κινηματογραφικού γραφείου διανομής το οποίο είχε κόψει τις διαφημιστικές καταχωρίσεις προς το έντυπο επειδή δεν του άρεσαν οι κριτικές του Φραγκούλη για τις ταινίες του. Ο συνάδελφος, ορθώς πράττων, δεν υπέκυψε, και ο εκδότης προτίμησε τα χρήματα των διαφημίσεων της εταιρίας από τα κείμενα της κριτικής του...

Διαβάσατε μια σύντομη ιστορία, αλλά έχει και συνέχεια. Η εταιρία, λοιπόν, η οποία τα έβαλε με τον Ηλία Φραγκούλη «διότι δεν συνεμορφώθη προς τα υποδείξεις», είναι η ίδια η οποία προ ημερών κατέθεσε μήνυση εναντίον άλλου συναδέλφου, του Γιάννη Ζουμπουλάκη. Η

ανατριχιαστική είδηση που διαβάσαμε ήταν η εξής: «Μήνυση κατέθεσε ο πρόεδρος της κινηματογραφικής εταιρίας Odeon, Μάνος Κρεζιάς κατά της εφημερίδας Το Βήμα και συγκεκριμένα κατά του κριτικού ταινιών Γιάννη Ζουμπουλάκη και του αναπληρωτή διευθυντή Χρήστου Μεμη, αξιώνοντας το ποσό των 250.000 ευρώ για διαφυσόντα κέρδη λόγω δυσφήμισης και αμαύρωσης του ονόματος της εταιρίας». Ποιο ήταν το «έγκλημα» του Ζουμπουλάκη; Απλά, σε δημοσίευσμά του στο Βήμα, στις 9 Μαρτίου 2008, έγραψε την άποψή του για την ταινία «Μόλις χώρισα», παραγωγής της Odeon. Ο συνάδελφος τόλμησε να γράψει την άποψή του: «Πού ακούστηκε μια τηλεοπτικής αισθητικής ταινία όπως το 'Μόλις χώρισα' να έχει κόψει 100.000 εισιτήρια παραπάνω από την... οσκαρική 'Εξιλέωση'; Πολύ απλά, ο κόσμος θέλει να βλέπει στη μεγάλη οθόνη ό,τι βλέπει και στη μικρή», σημειώνει ο Γιάννης Ζουμπουλάκης και προσυπογράφω με 15 χέρια! Παραθέτω μια σειρά ελληνικών ταινιών οι οποίες σαρώνουν τα εισιτήρια και αμφισβητώντας την αναλογία εισιτηρίων και ποιότητας, ο Ζουμπουλάκης βρίσκεται κατηγορούμενος από την εταιρία επειδή έκανε κριτική!

Συμφωνώ, συμφωνώ!

Κι επειδή δε γουστάρω να φιμώνεται κανένας αλλά περισσότερο επειδή γούσταρα όλα όσα έγραψε ο συνάδελφος, παραθέτω ένα απόσπασμα: «Πού ακούστηκε μια λιλιπούτεια σαχλαμαρίτσα

όπως το 'Μόλις χώρισα' να έχει κόψει 100.000 εισιτήρια παραπάνω από την... οσκαρική 'Εξιλέωση'; Να το κάνω χειρότερο; Όταν το 'Μόλις χώρισα' βγήκε στις αίθουσες, η 'Εξιλέωση' παίζονταν ήδη τρεις εβδομάδες! Λάχανο την έφαγε. Ε, και λοιπόν! Τρομακτικές αλλαγές έχουν επέλθει στο βασίλειο της εγχώριας κινηματογραφίας. Οι εποχές όπου ο κόσμος άκουγε ελληνική ταινία και ούτε τολμούσε να πλησιάσει στις αίθουσες ανήκουν για τα καλά στο παρελθόν. Σήμερα όταν προβάλλεται ελληνική ταινία ο κόσμος τις περισσότερες φορές τρέχει στα τυφλά και κατά συρροή προς τις αίθουσες». Κι αφού γράφει διάφορα, παραθέτει τη συνταγή της επιτυχίας:

Κανόνας πρώτος: Εξασφαλίζουμε τηλεοπτικές περσόνες, σχετικές ή άσχετες με το επάγγελμα της υποκριτικής. Ηθοποιούς, μοντέλες, τηλεπαρουσιάστριες, τη Μαρία Μπακοδήμου, τον Θέμο Αναστασιάδη (που παίζει τον εαυτό του στο 'Φίλι της ζωής'), όποιον να 'ναι. Δημιουργείται έτσι μια πελατειακή-υπαλληλική σχέση ανάμεσα στους παραγωγούς-διανομείς και στα τηλεπρόσωπα. (...)

Κανόνας δεύτερος: Βάζουμε τις τηλεπερσόνες να κάνουν στον κινηματογράφο τα ίδια ακριβώς πράγματα που κάνουν στην τηλεόραση. Σίγουρα! Ένας τρίτος κανόνας που τώρα τελευταία φαίνεται ότι πάει να γίνει της μόδας είναι ένα επιτυχημένο θεατρικό έργο ως μαγιά ('Μόλις χώρισα', 'Μια μέλισσα τον Αύγουστο').

Στους λοιπούς κανόνες έχουμε το απαραίτητο 'πιασάρικο' ποπ τραγουδάκι (διόλον τυχαία που οι πωλήσεις του CD

του 'Μόλις χώρισα' κάνουν επίσης θραύση) και φυσικά τον βομβαρδισμό της τηλεοπτικής διαφήμισης. Νάτο το πακέτο. Έτοιμο. Ποιος ο λόγος να πάρεις ρίσκο;».

Αυτήν ήταν η ιστορία, κάπως θλιβερή, αλλά δυστυχώς απολύτως αληθινή! Η Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου (ΠΕΚΚ), εξέδωσε την παρακάτω ανακοίνωση: «Αντικείμενο των επιχειρήσεων τον σινεμά είναι το επιχειρείν και των κριτικών η κριτική. Αυτό το αυτονόητο λησμονεί η ΟΔΕΟΝ με την αγωγή της εναντίον του συναδέλφου Γ. Ζουμπουλάκη, επιστρέφοντας σε εποχές παρωχημένες και πρακτικές καταδικασμένες. Αυτονόητη, επομένως, και η αποδοκιμασία οποιασδήποτε προσπάθειας εναντίον της ελεύθερης γνώμης. Ελλίζοντας ότι η παρέμβασή μας θα οδηγήσει σε ωριμότερες σκέψεις και πράξεις για αποκλιμάκωση της έντασης, η ΠΕΚΚ υπόσχεται ν' αναλάβει πρωτοβουλίες ώστε με αφορμή το συγκεκριμένο επεισόδιο, να αντιμετωπισθούν πολύχρονες εκκρεμότητες. Σε εποχή μεταβατική, άρα κρίσιμη για τον ελληνικό κινηματογράφο, παρόμοιες συμπεριφορές μόνο στην απαραίτητη βελτίωση του κλίματος δεν συντελούν. Ο 'κανόνας του παιγνιδιού', εκτός από κλασική ταινία, επανέρχεται και ως επίκαιρη αναγκαιότητα».

Αυτήν ήταν η ιστορία μας, και όπως κάθε ιστορία, έχει και το δίδαγμά της: «ΑΣ ΜΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΜΕ, ΓΙΑΤΙ ΑΓΡΑΪ ΤΗ ΓΥΓΙΟΡΑ ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΣΕΙΡΑ ΜΑΣ...».

kersanidis.wordpress.com
straker@in.gr

ECOFILMS ΣΤΗ ΡΟΔΟ

Ταινίες και προβληματισμοί

Γράφει
η Ρέα Κατσανεβάκη

Με εξαιρετικό ενδιαφέρον αναμένουμε και φέτος το 8ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου και Εικαστικών Τεχνών - Ecofilms, το οποίο ανανεώνει το καλοκαιρινό του ραντεβού στην πανέμορφη πόλη της Ρόδου, μεταξύ 24 και 29 Ιουνίου. Πρώτο εξειδικευμένο κινηματογραφικό φεστιβάλ στην Ελλάδα που εστίασε σε περιβαλλοντικά και κοινωνικά θέματα, το Ecofilms, διοργανώνεται από τον Πολιτιστικό Οργανισμό Δήμου Ροδίων και την Εταιρεία «Εικόνα και Περιβάλλον» καταφέροντας να κερδίσει ένα διπλό στοίχημα: εκείνο της δημιουργίας ισχυρών δεσμών με την τοπική κοινωνία της Ρόδου, που το αγκαλιάζει στοργικά και προσφέρει απλόχερα την βοήθειά της και ταυτόχρονα, ξεπερνώντας τα τοπικά όρια, την ανάδειξή του σε θεσμό με σημαντική διεθνή ακτινοβολία και απήχηση. Το χορταστικό πρόγραμμα του φέτος περιλαμβάνει τον μεγαλύτερο αριθμό ταινιών από όλες τις προηγούμενες διοργανώσεις - 132 στο σύνολο συμμετοχές, ντοκιμαντέρ και μυθοπλασίας, με θέμα την οικολογία.

Οι ταινίες διαγωνίζονται για τα διεθνή βραβεία του Φεστιβάλ και για τα δύο βραβεία κοινού που θα απονεμίσει η Κινηματογραφική Λέσχη Ρόδου. Παράλληλα με τα διαγωνιστικά τμήματα, θα υπάρξουν και αφιερώματα στον σπουδαίο Γάλλο κινηματογραφιστή Λουί Μαλ, στον Βέρνερ Χέρζογκ, στους Γιώργο Τσεμπερόπουλο και Σάκη Μανιάτη καθώς και ένα αφιέρωμα με τίτλο «Η Ποίηση σε Κίνηση».

Η επίσημη έναρξη του Φεστιβάλ θα γίνει με την συγκλονιστική ταινία «Υπόσχεση στους Νεκρούς: Το ταξίδι της εξορίας του Αριέλ Ντόρφμαν» μια εξερεύνηση στις έννοιες της μνήμης, της εξορίας, της δικαιοσύνης και της δημοκρατίας.

Στοχεύοντας στον κριτικό και ουσιαστικό διάλογο μεταξύ των νέων, κυρίως, δημιουργών από όλο τον κόσμο, αλλά και στην ευαισθητοποίηση και τον προβληματισμό του κοινού για τα μεγάλα οικολογικά και κοινωνικοπολιτικά ζητήματα που απασχολούν τον πλανήτη μας, το Φεστιβάλ προβάλλει την κινηματογραφική τέχνη που υπηρετεί τις αξίες του ανθρωπισμού, της ελευθερίας και της δικαιοσύνης. Αρκεί αυτό; «Το φετινό Ecofilms πραγματοποιείται υπό τη σκιά των περσινών καταστροφικών πυρκαγιών» τονίζει ο Γενικός Συντονιστής του Φεστιβάλ Νίκος Νικολαΐδης. «Ο χρόνος που ζούμε είναι αυτός των επιλογών και των λύσεων που θα επηρεάσουν τη γενιά που φεύγει και αυτές που έρχονται. Η 'ευαισθητοποίηση για τα περιβαλλοντικά θέματα' δεν είναι πλέον επαρκής, είναι η στιγμή για πράξεις». Εμείς δεν μπορούμε, παρά να συμφωνήσουμε.